

638

Besluit van 23 november 1993, houdende wijziging van het Besluit brandweerpersoneel in verband met enige wijzigingen van de eisen met betrekking tot de keuring en de controle op lichamelijke en geestelijke geschiktheid van brandweerpersoneel

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Brandweer, van 24 augustus 1993, nr. EB93/1960;

Gelet op artikel 14, eerste lid, van de Brandweerawat 1985;

Gezien het advies van het Tijdelijk georganiseerd overleg brandweerpersoneel van 3 maart 1993, nr. EB93/521;

De Raad van State gehoord (advies van 14 oktober 1993, nr. W04.93.0590);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Brandweer, van 12 november 1993, nr. EB93/2596;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Besluit brandweerpersoneel¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A.

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de huidige tekst van artikel 4 wordt het cijfer 1 geplaatst.

2. Na het eerste lid wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, dat als volgt luidt:

2. In afwijking van het eerste lid, aanhef juncto onderdeel b, kan het bevoegd gezag een persoon bevorderen tot één van de rangen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, indien voor de vervulling van de aan hem nieuw op te dragen werkzaamheden geen eisen worden gesteld die een zwaardere lichamelijke of psychische belasting met zich brengen dan de eisen die worden gesteld aan de vervulling van zijn huidige werkzaamheden.

B.

In artikel 5 wordt na «artikel 4,» ingevoegd: eerste lid,.

C.

In artikel 6, derde lid, wordt «door een door het bevoegd gezag aangewezen bedrijfsarts» vervangen door: door of onder verantwoordelijkheid van een door het bevoegd gezag aangewezen bedrijfsarts.

D.

In artikel 7, tweede lid, onderdeel a, wordt «drie jaar» vervangen door: vier jaar.

E.

In artikel 11 wordt «de regeling van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 4 april 1989, nr. EB89/29/8 (Stcrt. 1989, 91)» vervangen door: de Gelijkstellingsregeling brandweeropleidingen.

F.

In de artikelen 12, 13 en 15 wordt telkens na «artikel 4,» ingevoegd: eerste lid,.

¹ Stb. 1991, 276

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 januari 1994, nr. 7

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 23 november 1993

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales

Uitgegeven de veertiende december 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

In het Besluit brandweerpersoneel wordt een tweetal eisen gesteld aan de aanstelling of bevordering van brandweerpersoneel. Eén van deze twee eisen houdt in dat het brandweerpersoneel slechts in een bepaalde rang kan worden aangesteld of tot die rang kan worden bevorderd, indien het over een goede lichamelijke en geestelijke gezondheid beschikt om zijn werkzaamheden bij de brandweer naar behoren te kunnen verrichten. Het toetsen van deze gezondheid geschiedt door middel van een geneeskundig onderzoek.

Het onderhavige besluit strekt ertoe een drietal wijzigingen aan te brengen in de keuringseisen.

De eerste wijziging impliceert een verandering in de bevoegdheid tot het verrichten van een keuring. Voor de inwerkingtreding van het Besluit brandweerpersoneel bestond er ten aanzien van het gemeentelijk en regionaal brandweerpersoneel geen uniformiteit met betrekking tot degenen die de keuring verrichtten. Bovendien was de kwaliteit van de keuringen niet overal in het land gewaarborgd. Hierin is met de inwerkingtreding van genoemd besluit verandering gekomen. De bevoegdheid tot het houden van een onderzoek naar de fysieke en psychische gesteldheid van het brandweerpersoneel is in artikel 6, derde lid, van het Besluit brandweerpersoneel exclusief toebedeeld aan de door het bevoegd gezag aangewezen bedrijfsarts die is ingeschreven in het register dat bijgehouden wordt door de Sociaal Geneeskundige Registratiecommissie. Aan deze keuze hebben twee overwegingen ten grondslag gelegen. Een bedrijfsarts heeft allereerst vanwege zijn opleiding en ervaring een goed inzicht in de lichamelijke en geestelijke conditie die vereist is voor het vervullen van een specifieke brandweerfunctie. Bovendien beschikt hij over de apparatuur die vereist is om de onderhavige keuring te kunnen verrichten.

Mij is in 1992 door de Vereniging van Sportgeneeskunde gewezen op het feit dat ook sportartsen over de vereiste deskundigheid en doorgaans ook over de nodige apparatuur beschikken.

Na overleg met de Rijks Bedrijfsgezondheids- en Bedrijfsveiligheidsdienst en de Vereniging van Directeuren Basisgezondheidsdiensten (zie ook haar brief van 4 december 1992, nr. U92/EL/320/211/231) ben ik tot de volgende bevoegdhedenverdeling gekomen. De eindverantwoordelijkheid blijft liggen bij een erkende bedrijfsarts, de uitvoering van een geneeskundig onderzoek kan ook door een andere arts dan de bedrijfsarts worden verricht. Hierdoor blijft de kwaliteit van de keuringen van het brandweerpersoneel gewaarborgd en worden bovendien de bedrijfsartsen in mindere mate belast.

De Arbodienst-bedrijfsgezondheidsdienst van Zwolle en omstreken heeft blijkens zijn brief van 12 maart 1993 die als reactie op de publikatie van dit besluit in de Staatscourant van 23 februari 1993, nr. 37, aan mij is gezonden, bezwaar gemaakt tegen de mogelijkheid dat een sportarts voortaan de feitelijke keuring verricht. Zij voert hiervoor onder meer als argument aan dat een sportarts geenszins opgeleid en deskundig is met betrekking tot de aan de brandweerdienst verbonden aspecten als ploegendienst en psychische belasting. Omdat dit argument niet in zijn algemeenheid juist is, heb ik de hiervoor aangegeven constructie gehandhaafd. Ik ga er vanuit dat de desbetreffende bedrijfsarts in staat is te beoordelen of een andere arts dan hijzelf geschikt is om de uitvoering van een keuring van een (aankomend) brandweerfunctionaris te doen.

Wijziging van het Besluit brandweerpersoneel is bovendien wenselijk om de periodiciteit van de keuring voor het brandweerpersoneel tot de leeftijd van veertig jaar te stellen op één keer in de vier in plaats van drie jaar. De thans verplichte frequentie van keuringen voor het personeel in deze leeftijdsgroep is overgenomen uit de keuringsrichtlijnen van de Rijks

Bedrijfsgezondheids- en Bedrijfsveiligheidsdienst. Praktijkervaringen met deze richtlijnen hebben inmiddels duidelijk gemaakt dat deze frequentie in verhouding tot de gemiddelde lichamelijke en geestelijke gesteldheid van een brandweerman of -vrouw tot veertig jaar te hoog is. Vandaar dat het tijdsinterval tussen twee keuringen voor deze categorie is verruimd met één jaar.

Daarnaast is gebleken dat keuring van een brandweerfunctionaris bij een bevordering tot een naast hoger gelegen rang niet altijd noodzakelijk is. Een dergelijke situatie doet zich voor indien voor de vervulling van zijn aan een hogere rang verbonden functie geen andere eisen worden gesteld dan aan zijn huidige functie die een zwaardere lichamelijke of geestelijke belasting met zich brengen. Hierbij valt te denken aan de bevordering van brandwacht naar brandwacht eerste klasse. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (advies van 7 december 1992, nr. ARZ/211092) en het Tijdelijk georganiseerd overleg brandweerpersoneel (advies van 3 maart 1993, nr. EB93/521) zijn van mening dat het Besluit brandweerpersoneel reeds ruimte bood om een geneeskundig onderzoek bij een bevordering van een brandweerfunctionaris achterwege te laten en dat derhalve wijziging van dit besluit op dit punt niet noodzakelijk zou zijn. In tegenstelling tot hetgeen de genoemde vereniging en het genoemde overlegorgaan menen, ben ik van oordeel dat het Besluit brandweerpersoneel een verplichting inhield om bij elke bevordering te keuren. Vandaar dat bij dit besluit in het Besluit brandweerpersoneel in een afwijking is voorzien van de regel dat een geneeskundig onderzoek bij elke bevordering verplicht is.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales